

men, om over hunne gezamenlijke belangen te raadplegen. Deszelfs vreemde konstant, die naar geen huis in geheel Brussel ge-
leek, bewees genoegzaam de hooge oudheid van dat gebouw.

— De *Ministère* spreekt de (ook in ons vorige nummer overge-
men) tijding van de aanvraag des generails Bourmont om 20.000 man stellig tegen.

— Prins Alexander van Saksen, de dienstende gemaal van onze
geliefde Prinses Mathilde der Nederlanden, is, op den 1ste dezer,
van deszelfs reis naar Petersburg, te Berlijn terug gekomen.

— Volgens berichten uit Ancona, zullen er verscheiden stoom-
booten worden aangelegd, die, van Constantinopel, over Korfu,
Malta, Gibraltar en Lissabon, naar Londen en *vice-versa* zullen
varen.

— Onze Londensche berichten loopen tot den 4den Mei. De
bulletins van 's Konings gezondheid, van den vorigen dag en van
dezen luiden als volgt:

KASTEEL VAN WINDSOR, den 3den Mei.
De Koning heeft, gedurende den afgelopen nacht, veel van
zich aan blase geleden; de kenteekenen der ziekte van Z. M.
zijn thans eeniger mate verbeterd.

„Halford, Tierney.”
den 4den Mei.
De Koning heeft, dezen afgelopen nacht, eenige uren gesla-
pen; Z. M. schijnt zich heden morgen enigzins beter te bevinden.

„Halford, Tierney.”
Later gevonden, en langs eenen hantengerone weg ontvangen
persoon, heeft verklaard, dat er volstrekt geen hoop op
herstel voor Z. M. is.

De Londensche berichten zijn overigens weinig belangrijk. Het
parlement zou weldra scheiden.

Meugelingen.

— In den *National* van den 26 April leest men het volgende:

„Honorabelle correspondenten zendt ons de laag het volgende
artikel over aomenus komerant.”

Haag 22 April 1830.

De *Constitutie* van ons land had onderdaan met de gemakte
houding van een overwinnaar, welke echter zijne ongerustheid
toeliet, te verzoeken: „wat of niet, na het lezen der ver-
schillen de beschuldigden in de Provincien tegen zonde-
weker de aamen zwaargewonden.”

„Heden heeft de *Bijenkorf* de onbeschaamdheid, als int den mond
der Hollanders te antwoorden: „dat de vrienden van Koning en
Vaderland zich ten uiterste geërgend vinden; en dat de por-
te standers van het Ministerie zwijgen.”

„Voorwaart, heeren van den *Bijenkorf*, zoo is het, zij, die gij
minstenslen noemt, dat zijn de zoodanigen, die den scepter van
eenen Nassauschen Vorst boven het juk van Rome verkie-
zen; of wel, de wate vrienden des Vaderlands, die liever aan
overvallen gehoorzamen, dan hunne hoofden buigen voor den
overvaller; maar opdat gij niet moogt mistasten, om-
trent de zwaargewonden, zullen wij u dienangaande te
regt helpen, en gij zult onder uwe armzalige ba-
nier van trouweloosheid.”

„Wij zwijgen, dewijl ons de woorden, die gij ons
zegt, welken afkeer, welke verontwaardiging, en welke
schandelijkheid, bij de beschouwing dier lange lijst van stuitende schan-
delijkheden, van snoode ondankbaarheid en hatelijke kuiperij,
waarvan het reuwerlijk onderzoek, thans te Brussel begonnen, ons
de schandelijke verontwaardiging klaar voor oogen stelt.”

„Heden heeft de *Bijenkorf* ons verbaazing verstoort, zende ons een
schandelijk verslag van oergeringen, een verachtelijk wegens het doel,
en het middel, als wraak van de schandelijkheid, die zij bezoden,
en die ons ontvallen waren van den vrede, die wij ons te sto-
ren, en die ons koningrijk, en hetwelke zes, in ons landbare
burgers, als de varijste beden voor het behoud van den
Monarch, en de bestuurt, en voor zijne lustrijke regering,
ten hemel opsteeg.”

„Wij zwijgen, dewijl ons de schrik de spraak beneemt, zende
ons, door de *Bijenkorf*, met de laatste waardigheden be-
kleed, met gunstbewijzen en weldaden overladen, vergetende, wat
wij ons hebben aangewand, en welke maatschappelijke betrekking,
en welke eed schuldigheids, met een handvol ellendelingen,
die ons van den troon uit het stof van de gemeene zaak
hebben, en tegen het bestuur van den staat tegen den edelmoe-
digen Vorst, die hen met zijn vertrouwen had vereerd, zamen-
spannen!”

spannen! dat ambtenaren, door den aard hunner Bediening, meer
bijzonder verplicht, om de bestaande orde te handhaven, zich ver-
boederen met de zoodanigen, die zich eene eer stellen, te belij-
den, dat hunne vreugde, bij de verwekte oproerigheid, zich
nauwelijks laat bedwingen (1).

Een priester der gerechtigheid, een lid van een der hooge ge-
rechtshoven, zijne bewondering betuigende voor eenen man, die
vangen zit, ter onzake van opruijende geschriften! Een regter,
de stelligste verzekeringen van zijne goede gezindheden doende, ter
begunstiging van de ondernemingen dier oproerlingen, welke hunne
blidschap niet verbergen, die de omkeering van den staat hun
zal veroorzaken! Leden der algemeene Staten, van die achtbare
vergadering, welke in naam des volks *onderdanigheid aan den
Koning, en trouwheid in de verdediging van deszelfs persoon en
waardigheden* zweert, zich verdragende met de helse schim des
loftedonners van Robespierre! Bedieners van eene godsdienst, die
niets dan vrede, orde en onderdanigheid jegens de magten isert,
zich, tot schande van hunne heilige waardigheid, verbindende met
personen, die allen, wat heilzaam is, verwerpen (2), die niet be-
denken, dan verwarfing, niets begeeren dan om de troon van
eindelijk dit werk van schande en ongerustheid, waarvan men
mooglijk in de wereldgeschiedenis een wrede voorbeeld zal aan-
treffen, te voltooien, een opvolger der Apostelen, een van de
hoofden der kerk van J. C., die op de H. Evangelien heeft gezw-
ren *van nooit eenigen raad te hebben, of eenige verdachte za-
menkomsten te houden, welke met de gemeene rust zouden strij-
den* (3), ja een bisschop, aannemende, om den brander, bestemd
om het koningrijk in vlam te zetten, te besturen, en zich wen-
dende naar den zin van eenen man, wiens haat tegen het koning-
schap misschien nog niet is overtroffen, dan alleen door de ver-
woedheid, van welke hij een proef, ter bestrijding van het chris-
tendom, onlangs heeft gegeven.

Ziedaar het schouwspel, dat het Koningrijk der Nederlanden
thans aan het verbaasde Europa oplevert, en zoo wij oprechte
vrienden en getrouwe onderdanen van ons land, nog het stil-
zwijgen bewaren, het is, omdat zoo veel onbeschaamdheid,
heid en meenedigheid ons walgt, zoo wel als de ongerustheid
verplicht rekent, de hooge uitspraken van het gerecht met eene
die stilzwijgen af te wachten; alvorens diegenen naar hunne
verschillen ten toon te stellen, die, door hunne snoode ondank-
baarheid, de vrede, het hart eens braven Konings bedroefd,
en de rust van ons land, van zes miljoenen onderdanen op
het spel gezet hebben.

Maar is het, dat wij het woord hebben, alzoo niet,
dat wij geheel van het woord hebben, alzoo niet, dat wij
u nog voor eenige oogenblikken laat adem scheppen, is de
bode van eenen storm, wiens hevigheid, gij en de uwen, heeren
van den *Bijenkorf*, waarschijnlijk niet het laatste zult ondervinden.

In weerwil der u tot dus ver gegevene moeite, om bedekt te
blijven, en uwe eer, en belangzuchtige oogmerken niet te laten
gissen, zijn uwe namen en voornemens ons bekend, en zullen wij
u het masker aflijten, zoowel als den overige valse schijn van
volks.

Alle de bewijzen der wanorden, die de *Bijenkorf* ons oplevert,
en der bederf, die zij ons oplevert, en die de vrede, en de
rust, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede,
niet minder voorzigtig, dan de be-
wondering, die wij u oplevert, en die u niet minder gevaarlijk dan hij. De-
zen hebben lot, nog toe wel de hand der gerechtigheid weten te
ontduiken; zij zijn veilig tegen een regtelijk vonnis; maar zij zult
den de uitspraak van het algemeen gevoelen niet ontgaan,
wanneer wij ons stilzwijgen, dat hun nu nog eens, bedroefde
rust en blidschap schenkt, zullen afgebroken hebben.

„Wanneer het gerecht met die gehele, over wier lot het thans
is, uitspraak te doen, zult uwe vrede, en de vrede, en de vrede,
zullen wij begeren, de onzake, die u oplevert, en die u niet minder
het, ongerustheid, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede,
opwetende
of klems, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede,
dreigende, of zwaargewonden, en de vrede, en de vrede, en de vrede,
wel gediend, en hunner hatelijke oogmerken in de hand geworpen
hebben, ten einde het vermogen te verkrijgen ter nedervaling
van den troon, op de puinhopen van het welvaren des volks.”

Dan zullen wij ook zonder ophouden aan het Nederlandsche
volk bekend doen worden die ontzande burgers van den *Bijenkorf*
en anderen, hoedanigen, en zij, onder de bezetting van een
u, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede, en de vrede,
zult u oplevert, en die u niet minder gevaarlijk dan hij.

(1) Woorden van de Koning.
(2) Woorden van de Prins.
(3) De den eed der bisschoppen in het koninkrijk van 1827.

